

התוצאה הישירה היחידה לפי שעה של יחמת בורגניבה... ההשכנת שלום תהיה הקפאה התוכניות לתגובה ישראלית על הטיית יובלי הירדן...

ההחלטה על מלחמה בעתיד הקרוב.

הגישה הישראלית להצעות בורגניבה תכביר עוד יותר על היחסים עם פאריס. הובהר לשגרירות ישראל, כי הנשיא דה גול יביע מורת-רוח מצורת הטיפול הישראלי בכל הפרשה...

קיים השבוע את שיחתו הראשונה עם הנשיא דה גול על נושא זה, עומד לדחוק על כך לבורגניבה, לשם קביעת המשך מערכתו.

שרגא נצר ילחץ על לוי אשכול, שיצטרף לוועדת המשא ומתן על המערך גם בציג כולט של צעירי בן-גוריון, יציע את שמעון פרס או אית משה דיין. במיקרה שדרישתו לא תתקבל, יאיים בפרישה מן הוועדה, ובחבלה בהסכם. סיסמתו, שתוצע לאיחוי הקרע

במפא"י: מפלגה שלמה למערך שלם.

המפא"י תוסיף להתייצב מאחורי יצחק רפאל, בפרשת השוחד של תל-גיבורים.

תביעה של סיעת למיפנה להסתייג מסגן-השר לשעבר, לפחות עד ל-גמר החקירה המשטרית, נדחתה עליידי הרוב, שבראשו עומד שר-הפנים משה שפירא, שפירא, היוזע

על קיום המחאת-תרומה של שפיגל, אשר בה קשור גם שמו הוא, ואשר

עלולה להיות מנוצלת עליידי רפאל

אם ירגיש שהופקר עליידי מפלגתו,

החליט להתייצב מאחורי סגנו ה-חשוד.

דוגמה חדשה של הי-סחטנות הדתית תינתן בי-קרוב, כאשר יציע שר החי-נוך והתרבות להעניק מענקי-הצלה גדול לאוניברסיטת ירושלים.

על מנת שהקצבה חדי-פעמית זו תקבל את אישור המה-שלה, ישולמו גם דמי-ליחורץ ל-אוניברסיטת בראילן, כדי ששרי-המפד"ל לא יעוררו קשיים.

תתרחב החזית בתוך-מחוז תל-אביב של מפא"י, למען הפסקת כהונתו של-מרדכי נמיר כראשי-העיר.

מתנגדי נמיר יציעו, כי בראש ה-רשימה לבחירות העירוניות הבאות יוצב סגנו של נמיר, אברהם שכטר.

הצעה אחרת: למסור את ראשות-העיריה לאהרן בקר, כדי לפנות את-מקומו כמזכיר ההסתדרות לאיש-אחדות-העבודה יצחק בן-אהרן.

גם אם יופיע ח"כ פיני-חם רוזן בראש הרשימה של-הליבראליים העצמאיים לי-כנסת, עשוי שייבחר. הוא המנהיג ה-קשיש היה מנוי וגמור, עוד קודם-לכן, שלא יציג את מועמדותו להבא.

אולם אחרי שיהיה בין ראשי המתנגדים למערך הימני, עשוי הוא לתח את שמו-לרשימה העצמאית, כהפגנת הודהות.

מרד מיוחד-במינו עולז לפרוץ בבית-הסוהר ברמלה. האסירים מתרגשים לרגל גורלו של "האדם השלישי", אשר בגלל התנגדות-שרות-הבסחון לא נוכח השליש המקובל מתקופת-מאסרו. אין זה מן הנמנע-שהאסירים יכריזו על שביתה, כאות של סולידריות לאיש.

צפויה הקלה יחסית בשוק הכספים. אחרי הצימצום החמור-באשראי, שהעיק על ענפי המשק השונים בחודשים האחרונים, יועמד לרשות-כמה מן המפעלים הגדולים ביותר בארץ - בעיקר בסקטורים התעשייתיים - אשראי ממשלתי ניכר, בתנאים נוחים. מכיוון שמפעלים אלה ניצלו אשראי-יקר של השוק החופשי, ישתחרר בשבועות הקרובים חלק מסך זה, ושוב-יוכל להיכנס למחזור, לשימוש ענפי-משק שונים. יחד עם זאת, צפויה-עליה בשיעורי הריבית השחורה.

המחוזמר, הוי, איזו מלחמה נחמדה! יבוא לישראל. כמה אמרגנים ישראליים מתחרים ביניהם בהבאת הלהקה המקורית של המחזה-הלונדוני, שעורר סנסציה בינלאומית עליידי שירי-מלחמה עליזים ותוכן פאצי-פיסטי קיצוני. החילה השיג שמעון עדן בברלין את האופציה על ההצגה בארץ, אך הוא ויתר עליה.

מדיניות מלכודת עצמית

הכל ציטו להודעה הרישמית על כינון ה-יחסים בין ממשלת ישראל והקהילה הפדרי-ליה הגרמנית. היא לא באה.

מה קרה? לכאורה הוסכם על הכל. בין השאר: על-כך שגרמניה תשלם לישראל סכום גדול, למורת הפסקת משלוחי-הנשק לישראל. מא-חר שרוב הנשק לא היה ממילא מתוצרת-גרמנית, וגרמניה שימשה רק כמתווכת חש-אית, היה זה אולי עסק טוב לישראל.

כל זה נוסח עליידי הגרמנים, לפי מיטב-הסדר הגרמני, בהודעה-הסיכום. כשקרא או-תה לוי אשכול, התחלחל.

להתרגש ולשכוח. כי אשכול טמן לעצ-

שער, "ז'אן אפריק": פרס והמצצה * תוך שנים מעטות, ואולי כבר עכשיו

מו מלכודת. בהתלהבות הראשונה, אחרי הפ-סקת משלוחי-הנשק, הכריזו קבל עם ועולם-שישראל לא תקבל לעולם כסף במקום נשק. הוא רמז שגרמניה רוצה לקנות את מדינת-היהודים בכסף.

כל זה נאמר - והיום אי-אפשר להשכיח את הדברים. אשכול פחד, בצדק, כי מנהיגי-חרות יסיחו את הדברים בפניו, יאשימו אותו בכניעה במישהו. לכן תבע אשכול מן הגר-מנים להשמיט קטע זה מן ההודעה - מבלי-לשנות את ההסכם עצמו.

אבל לגרמנים נמאס לנהל עסקי-סתר עם-ישראל. מאחר שעסקי-סתר כאלה אינם מת-אימים בכלל למות הגרמני המסודר, ובכן-כדי נכוחתה בעסקי-הנשק החשאי, תבעה בון-את פירסום ההודעה במלואה. היא רוצה ל-שכנע את הערבים סופית שמשלוח הנשק-לישראל אומנם הופסק.

כך נגרם עיכוב. בון עצמה אינה מצטערת-על כך. כי כל יום העובר לפני כינון הית-ים מאפשר לה להרגיע את הערבים, להוריד-את המתח האנטי-גרמני במרחב. הערבים-מתרגשים מהר, אבל גם שוכחים מהר, אמר-פרשן גרמני אופטימי.

האמס

דברים גדולים בעיר קטנה הכותרת של שער הגיליון האחרון של

ז'אן אפריק היא החלטית. מעל לתמונה של-שמעון פרס מבשר השבועון, שהפך להיות-אחד העתונים החשובים במרחב: "ישראל - בקרוב הפצה". בראש המאמר המשתרע על-עמוד שלם, משפט המצביע ישר על המוקד: "בצד הכביש המוביל מסדום לבאר-שבע-עומדת עיר קטנה, בה מתרחשים דברים-גדולים."

להלן מאמרו של, "ז'אן אפריק", המתורגם מצרפתית:

השאלה שוב אינה שאלת הירדן; בעייה-זו הושארה מאחור.

כפי שקורה לעתים קרובות, שוב אין-דאגת דעת-הקהל למצב בין ישראל והמדי-נות הערביות מתאימה לדאגותיהן הסודיות-של הממשלות. מעל גבי העתונים עוד-ממשיכים להציג את השאלה: האם תקדים-ישראל את פעולות ההטייה עליידי יומוה-צבאית פתאומית? אולם בשביל הממשלות, אלה הן דאגות מישניות. לבני דיין, מאיימת-על שלום המזרח התיכון סכנה פחות מיידית-אך חמורה יותר: סכנת הופעתו הקרובה-של הנשק האטומי באזור.

נודע לנו מהשינגטון, כי בשובו של-איוורל הארימן מביקור בישראל מר-דוי"ח סודי לנשיא ג'ונסון. בסיכומו, מגיע-דוי"ח זה למסקנה כי עבודות האטום של-ישראל, "לצרכי שלום" הגיעו כבר לשלב-כה מתקדם, שאפשר לחשוב על ייצור פצ-צה אטומית כעל אפשרות מעשית תוך זמן-קצר ביותר. אף ייתכן, כי המדענים היש-ראליים כבר ייצרו דגם ראשון.

יחסי הכוחות. עד כמה שאינפורמציה-זו עולה להיראות סנסציונית, היא לא-תפתיע את יודעי-הדבר.

יש לנתח את הישגיו האחרים לבטחון, בתל-אביב. לדעתם, נוטים עדיין יחסי הכו-חות לטובת ישראל. הם מעריכים שאין-לשום צבא ערבי מיסגרת פיקודית המשתחה-לזו של הצבא הישראלי. הם משוכנעים, כי-חולשתם הגדולה של הכוחות הערביים היא-חוסר-הנסיון ואי-ההתאמה לטכניקה המודר-נית. מצד המוני חייליהם הפשוטים ומרבית-המשקים שלהם, בנקודה זו יש עדיין-לחיילים הישראליים יתרון גדול. לבסוף, הם סבורים כי אנשי-הצבא האחראים של-הערבים לא בחרו נכונה את היעדים של-תוכניות-החימוש שלהם.

אולם עם זאת הם משוכנעים, שהכל-ישתנה בהכרח, ככל שיתקדם תיעוש העולם-הערבי - ובמיוחד של מצרים - וככל-שיגבר זרם הציוד המגיע מן הארצות ה-סוציאליסטיות ותעלה הרמה האינטלקטואלית-והטכנית של הקאדרים הצבאיים הערביים. כדברי אחד מחברי הממשלה הישראלית: "יבוא היום בו יהיה נכון לומר ששני-מיליון ישראלים עומדים מול 50 מיליון-ערבים."

דימונה. מסקנתם פשוטה: לטוח ארוך, תעמוד ישראל במצב חמור, אלא אם יחול- - וכאן אנו שוב מצטטים את דברי אותו-שר ישראלי - "שינוי איכותי ביחסי ה-כוחות". במלים אחרות: אלא אם תהיה-בידי ישראל הפצצה האטומית.

למעשה, החליטו המנהיגים הישראליים-לייצר נשק גרעיני עוד לפני זמן רב. הם-ידעו שלא יוכלו לטמוך בכך על שום עזרה-מן החוץ, אלא אם ידובר בעבודות אטר-מיות "לצרכי שלום". הם הגיעו למסקנה, כי-עליהם לנצל רק את כוחותיהם הם, וכי-יהיו דרושות להם שנים רבות עד שיעמוד-לרשותם כוח גרעיני של ממש.

להרפתקה האטומית של ישראל יש-שם: דימונה. בדרך המובילה מסדום לבאר-שבע, בצפון מידבר הגב, עומדת עיר קטנה-חדשה לגמרי, הצומחת בתוך גוף של חול-וסלעים. כאן הועמד הכור האטומי אותו-בנו הישראלים - בחלקו הודות לקניית-חומרים ופסנטים בצרפת ובארצות-הברית. כאן, בדימונה, ערכו המומחים האמריקאיים-שליחו את הארימן את ביקורם. אין להניח-שהישראלים טרחו במיוחד להסתיר את-חשיבות ההתקדמות של עבודותיהם. אף-ייתכן שהעדיפו להעמיד את ארצות-הברית-בפני המציאות, ולהבהיר להם ששום דבר-אינו יכול עוד למנוע שישראל תהיה, תוך-זמן קצר פחות או יותר, מעצמה גרעינית. לבני השינגטון, זהו את-אזעקה בעל- (המשך בעמוד 14)

* הכותרת מעל לתמונתו של פרס: "ישראל - בקרוב הפצה". שאר חלקי-השער מוקדשים לנושאים אחרים: השוק-המשתוף וועידת באנדונג.